

နတ်သမီး

လေညင်းဝက်ပါ

ART & DESIGN BY SHWE

အခန်း(၁)

"မင်းဒီနှစ် စာမေးပွဲအောင်ရင် ကျောင်းဆက်နေဖို့စိတ်မကူးတော့နဲ့ တံခွန်ထူ၊ လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံရအောင် သင်ပြီးကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်ဝင်မယ်၊ ကြားလားဟိတ်ကောင်"

"ဗုန်း"

ဟိန်းခနဲထွက်လာသောအသံနှင့်အတူ ပြင်ထန်လှသောလက်သီးချက်ကြောင့် တံခွန်ထူဆိုဖာခုံပေါ်ခြေလွတ်လက်လွတ် ပစ်ကျသွားသည်။ နှုတ်ခမ်းထောင့်က စီးကျလာသောသွေးကိုလက်ဖမိုးနှင့် တစ်ချက်ဆွဲသုတ်နေစဉ်မှာပဲမေမေနှင့်ကိုကိုပြေးထွက်လာကြသည်။

"ဟာညီလေး"

"ကိုခန့်မင်းသားငယ်လေးကိုရှင်လိုလိုက်တာလဲ"

ဖေဖေကိုမေမေငိုသံပါနှင့်

ရန်တွေ့လိုက်သလိုကိုကိုကမျက်နှာမကောင်းစွာသူ့ကိုပွေ့ထူသည်။

သူ့နှုတ်ခမ်းကသွေးတွေကိုလည်း မျက်ရည်ဝဲလျက်

ကြင်နာစွာသတ်ပေး၏ ။

"ဖေဖေရယ်၊ ညီလေးကိုသွေးထက်သံယို ဖြစ်လောက်အောင် ခြေပါလက်ပါတော့ မလုပ်ပါနဲ့"၊ စာမေးပွဲသာမအောင်တာညီလေးက ကြိုးစားရှာပါတယ်"

"ငယ်ငယ်ကဥဏ်ကောင်းလွန်းလို့ ရှင်တောင် ချီးကျူးခဲ့ရတဲ့ ကလေးပါ၊

အခုရှင်ဆူပူရိုက်ပုတ် လွန်းလို့ သားငယ်ဒီလိုစိတ်ဖိစီးမှုတွေများပြီးစာမေးပွဲကျရတာ ဖြစ်မှာပါ။"

"လျှောက်ပြောမနေကြနဲ့၊ မင်းတို့အဲလိုတွေ သူ့ဘက်ကကားကွယ်ပြီးဖာထေးပြောနေကြလို့ ဒီကောင်ရောက်တက်နေတာ၊ ကြည့်စမ်းသူမို့လို့မရက်တယ်၊ တစ်တန်းကို နှစ်နှစ်နဲ့ဘယ်အချိန် ဘွဲ့ရမှာလဲ၊ သားကြီးဆိုဘွဲ့လွန်တောင် တက်ပြီးနေပြီ၊ ကုမ္ပဏီမှာလည်း အလုပ်စဝင်နေပြီ၊ သူ့အရည်အချင်းကို ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင်တွေလည်း အသိအမှတ်ကြတယ်၊ ကြိုက်ကြတယ်၊ အစတုန်း က ဒီကောင့်လောက်တောင် ဦးနှောက်ဉာဏ်ရည်ထက်လို့လား၊ ပညာတော်လို့လား၊ ကြိုးစားမှုကြောင့် နေရာရလာတာကွ သိလား၊ သူ့ကိုလည်းငါကဒီအတိုင်းဖြစ်စေချင်တာ"

"ဖြစ်စေချင်တာရှင်ရဲ့မေတ္တာဆိုတာမှန်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီအရွယ်တွေကသိပ်ဖိအားပေးလို့ မဖြစ်သေးဘူးလေကိုမင်းခန့်ရယ်၊ သားကငယ်ပါသေးတယ်"

"အသက်ပဲ နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးနေပြီ၊ ဒါငယ်တာလားကွ၊ သူများနိုင်ငံမှာဆိုအသက်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ပြည့်တာနဲ့ လူကြီးဖြစ်ပြီဆိုပြီးကိုယ့်ကျောင်းစရိတ်ကိုယ်ရှာ၊ မိဘကိုအားကိုးကြတော့တာမဟုတ်ဘူး၊ အခုဒီကောင်ကမိဘကိုအားကိုးပြီးလက်ကြောမတင်းမှီခိုနေတာ"

ဒေါသဖြင့်ပြောနေတာစကားတွေကတံခွန်ထူကို နှိမ်ချမှုတွေနှင့်ချည်းဖြစ်သည်။ ဘယ်တော့မှ လည်းအကောင်းမမြင်ခဲ့ပါ။

မေမေနှင့်ကိုကိုသာသူ့ဘက်မှာမရှိလျှင် နေစရာတောင်ပျောက်သွားနိုင်ပါသည်။

ဖေဖေ့ကိုသူတစ်ခွန်းမှလည်း ပြန်မပြောရဲပါ။

ဒီနေ့လိုစာမေးပွဲကျတိုင်းဒီလိုအထိုးခံရမြဲဖြစ်သည်။

"ဟိတ်ကောင် တံခွန်ထူမင်းဘာလုပ်မှာလဲ"

"ဟုတ်ကဲ့ သားဒီနှစ် စာမေးပွဲအောင်အောင် ဖြေပါ့မယ်ဖေဖေ"

"မင်းက စာမေးပွဲ ဖြေချင်သေးလို့လား၊ စားမေးပွဲအောင်မယ်လို့ရော
ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်ချက်ရှိလို့လား"

"ဟုတ်ကဲ့ ရှိပါတယ်ဖေဖေ"

"မင်း အဲလို ကတိပေးပြီး ဘယ်နှစ်နှစ်ရှိနေပြီလဲ၊ စာမေးပွဲကျတာ
မလိုချင်ဘူး၊ ကျောင်းထွက်ပြီး ကုမ္ပဏီမှာ မင်းအစ်ကိုနဲ့အတူ အလုပ်ဝင်လုပ်"

"ဖေ ဖေဖေရယ် ညီလေးကို အဲလိုတော့ ဖိအားမပေးပါနဲ့၊ ဘွဲ့မရရင်
ကုမ္ပဏီမှာ မျက်နှာငယ်ရမှာပေါ့"

"အဲဒါ သူ့ထိုက်နဲ့သူ့ကံပဲလေ၊ အောက်ခြေသိမ်းအလုပ်ကစပြီး
မင်းလုပ်ရမယ် နားလည်လား"

"ကိုမင်းခန့်"

ဦးခင်းခန့်သော်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဒေါ်ယမင်းဦး ထိတ်လန့်စွာ
ဟန့်တားလိုက်သည်။ သားငယ်လေးကို အဲလိုနှိမ်ချတာမျိုး အဖြစ်မခံနိုင်ပါ။

"မင်းဘာပြောချင်သေးလို့လဲယမင်း"

"သားငယ်ကို နှိမ်ချလွန်းရာကျမနေဘူးလား၊ ကျောင်းပြီးအောင်
ဆက်တက်ပါစေဦး ကိုမင်းခန့် ရယ်"

"ဘွဲ့လိုချင်ရင် အေဝးသင်နဲ့ ရအောင်ယူလို့ရတာ ပဲ၊
ကျောင်းစာသင်ရင်းနဲ့ ဘာသာစကားနဲ့ ကွန်ပျူတာတွေလည်း တက်ထားရင်း
အောက်ခြေသိမ်းအလုပ်နဲ့ ကုမ္ပဏီအလုပ်ကို သင်ယူပေါ့"

"သားလုပ်ပါမယ်"

"သားလေး"

"ညီလေး"

"မင်းတို့ဝင်မပြောနဲ့၊ သူ့ဆီက ကတိစကားနဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို နားထောင်မယ်၊ ဟိတ်ကောင် ပြောစမ်း၊ မင်းကိုယ်မင်း ကောင်းကောင်းလုပ်နိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်ချက်ရှိသလား"

တံခွန်ထူ ခပ်မြန်မြန်ပင် ခေါင်းညိတ်ပြကာ

"ဖေဖေ ခိုင်းတာလုပ်ပါ့မယ်၊ ဖေဖေ ဖြစ်စေချင်သလို ဖြစ်အောင်ကြိုးစားပါမယ်"

"မင်းက တော်တော်ကတိပေးလွယ်တဲ့ကောင်၊ လုပ်လိုက်ရင်တော့ သောက်တလွဲကြီးပဲ"

မဟုတ်ပါဘူး ကိုကိုကြောင့်ပါလို့ သူမပြောရဲ၊ ဆင်ခြေဆိုပြီး ထပ်ထိုးခံရမှာ ကြောက်လို့ပါ၊ စာမေးပွဲနောက်ဆုံးနေ့မှာ ကိုကို ခိုင်းလိုက်သည့်ကိစ္စတစ်ခုကြောင့် စာမေးပွဲခန်းထဲ အချိန်မီအောင် မရောက်လိုက်ပေ။

ထိုအချိန်တည်းက စာမေးပွဲကျမည်ဆိုတာ သူသိပြီးသားပါ။

ဒါပေမဲ့ သူဖြေနိုင်သလိုဖြင့် တက်တက်ကြွကြွ ပျော်ပျော်ပါးပါးပင် နေခဲ့သည်။ ဒီအတောအတွင်းတော့ စိတ်ချမ်းသာရသေးတာပေါ့။

အခုလိုဖြစ်ပြီး အလုပ်ဝင်ဆိုတော့လည်း ဝင်လိုက်ရုံပဲရှိ၏ ။
ဒါတောင်ဖေဖေက အကောင်းမမြင် သေးပါ။ ဖေဖေပြောတာကို မေမေက မခံချင်စိတ်ဖြင့်

"ရှင်ပြောလိုက်ရင် သက်သက်သာသာကိုမရှိဘူး၊ သားငယ်လေးကို

အရမ်းကို နှိမ်တာပဲ"

"မင်းရဲ့သားက အဲလိုပြောတာတောင် ဘာပြုပြင်တာရှိလို့လဲ
ကျောင်းတွေသွားပါပြီ၊ အတန်းထဲ အချိန်ပြည့်ဆိုတာမရှိဘူး၊ တိုင်စာအပို့ခံရတာ
တွေလည်း ရှက်ရမှန်းမသိဘူး၊ သူငယ်ချင်း တွေနဲ့ ဟေးလား ဝါးလား
လုပ်ဖို့ပဲတတ်တယ်"

"ညီလေးက အဲလောက် မဆိုးပါဘူး ဖေဖေ၊ လူငယ်ဆိုတော့
ဒီလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့၊ ညီလေး ကို ကုမ္ပဏီမှာ မခိုင်းပါနဲ့အုံးဖေဖေ၊
အလုပ်နဲ့ပတ်သက်ရင် သား ကြိုးစားပုံမယ်၊ အောင်မြင်အောင်လုပ် ပုံမယ်"

"တွေ့လား ဟိတ်ကောင်၊ မင်းအစ်ကိုက အမြော်အမြင်ရှိတယ် မင်းကိုပဲ
ညှာနေတာ၊ ဒါကို မင်းကတော့ မသိတတ်ဘူး၊ ဒီအစ်ကိုက ငယ်ငယ်က
မင်းလောက်ဉာဏ်ပညာကောင်းခဲ့တာမဟုတ်ဘူး၊ ငါစကားကို နာခံလို့ ပြုပြင်လို့
မင်းကိုကျော်တက်သွားတာ"

"ကိုမင်းခန့် ကလေးတွေကို သွေးခွဲသလိုတွေ မပြောပါနဲ့"

"ဟ ငါက သွေးခွဲနေတာမဟုတ်ဘူး၊ မခံချင်စိတ်နဲ့
ကြိုးစားလာအောင်ပြောနေတာ၊ ကျွတ် မင်းနဲ့တော့ ခက်တော့တာပဲ"

ကိုယ့်စကားကြောင့် သွေးခွဲသလိုဖြစ်မှာကိုတော့ ဦးမင်းခန့်သော်လည်း
စိုးရိမ်ပါသည်။ သားနှစ် ယောက်လုံးကို မပိုမလျှော့ အတူတူပဲ ချစ်တာပါ။

နှစ်ယောက်လုံးကို ထွက်ဖို့အတွက် ငယ်စဉ်ကတည်းက
လမ်းကြောင်းပေးခဲ့သော်လည်းအကြီး ကောင် တိုင်းတံခွန်က
ဉာဏ်မကောင်းပေမယ့် ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် ပန်းတိုင်ရောက်အောင် ကြိုးစားလာ၏ ။
အငယ်ကောင် တံခွန်ထူကတော့ ထက်မြက်ပါလျက် အပျော်အပါးမက်ကာ
အရည်အချင်း နည်းလှသည်။ ဒီလို မဆုံးမလျှင် ဒီကောင် ပိုဆိုးရုံသာ ရှိတော့၏ ။

ပြန်မပြောနားမထောင်ဆိုသော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ ပြန်ပြောလိုက်လျှင်
ပိုးခနဲ ပက်မခဲပါ။ အငယ်ကောင် တံခွန်ထူကို ဘယ်လိုမှ စိတ်တိုင်းမကျနိုင်။

အခုလည်း မျက်ခုံးနှစ်ခုက တွန့်ချိုးလို့ မချေမခံပါ။ ဒါကိုတော့ သူအမေ
မမြင်ဘူးတင်သည်။

"ယမင်း မင်းသားကိုကြည့်ပြောထား၊ မင်းခုနပြောလိုက်တာနဲ့ သူပုံစံက
အဲလိုဖြစ်သွား တာ၊ ဒီမယ် ဟိတ်ကောင် မင်းကို ငါစောင့်ကြည့်မယ်၊
ဒီတစ်ပတ်အတွင်း အလုပ်ဝင်နိုင်အောင်လုပ်၊ ပြီးရင် သန့်ရှင်းလေးအစ
အောက်ခြေသိမ်းလုပ်ရမယ်"

"ဖေဖေ"

"စောဒက မတက်နဲ့ ငါလည်း ဒီနေရာကို လွယ်လွယ်နဲ့
ရောက်လာခဲ့တာမဟုတ်ဘူး ငါ့အဖေ မင်းတို့အဘိုးဆီမှာ
အောက်ခြေသိမ်းအလုပ်ကနေ သင်ယူလေ့လာခဲ့ရတာ ၊ ကျောင်းပညာကိုလည်း
တစ်နှစ်တစ်တန်း မှန်မှန်အောင်အောင် ကြိုးစားတယ်၊ သမ္မာရှိတဲ့သူတွေဆီကို
ချည်းကပ်သင်တယ်၊ မင်းလည်း မင်းအစ်ကိုလောက်တော့
အရည်အချင်းရှိအောင်ကြိုးစားဦး"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ"

"ညီလေးကို ကျွန်တော် ခေါ်သွားလိုက်မယ်နော်၊ ညီလေးလာ
ညီလေးအရမ်းပင်ပန်းနေပြီ"

"ဟုတ်တယ် သားကြီးရယ်၊ သား ညီလေးကို ခေါ်သွားပြီး
နှစ်သိမ့်လိုက်ပါဦး"

ဦးမင်းခန့်သော် ဒေါသက ပြီးဆုံးတော့မှာမဟုတ်၍ သားကြီးကို
ခေါ်သွားခိုင်းလိုက်ရသည်။ ဦးမင်းခန့် ဒေါသများက ဒေါ်ယမင်းဘက် လှည့်လာကာ

"မင်း ကာဆီးကာဆီးမလုပ်နဲ့ ယမင်း၊ ဒီကောင်ကို ဒီလိုမပြောရင် ဘယ်လိုလုပ်တိုးတက် လာမှာလဲ"

"ပြောတော့ပြော၊ သိမ်ငယ်အောင်တော့ မလုပ်နဲ့ပေါ့ ကိုမင်းခန့်ရယ်၊ အခု သားကြီးနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီး ပြောတော့ သားငယ်စိတ်ထဲ ဘယ်လိုနေမလဲ"

"အရင်ကလည်း သားငယ်တော်ကုန်းက သားကြီးကို အဲလို နှိုင်းယှဉ်ပြီး ဆုံးမခဲ့တာပဲလေ၊ ထုံထိုင်းထိုင်း အတတဖြစ်နေလို့ သားကြီးကို အားမရဖြစ်ခဲ့ရတာ ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သားကြီးက မခံချင်စိတ်နဲ့ ကြိုးစားတယ်၊ မိုးလင်ပေါက်စာကြည့်ပြီး တစ်နှစ်တစ်တန်းအောင်အောင် ကြိုးစားတယ်၊ မင်းသားငယ် က အဲလိုမဟုတ်ဘူး၊ အပျော်အပါး အပေါင်းအသင်းမက်လွန်းတယ်"

"ပျော်တတ်တာပဲရှိတာပါ၊ သားငယ်က ပျက်နေတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီအရယ်က အပေါင်းအသင်းလည်း မက်မှာပေါ့ရှင်"

"အရွယ်ဆိုတာကို မင်းသိပ်စကားပြောလွန်းတယ်၊ အရွယ်ဆိုတာ အသိတရားပဲ၊ ငယ်ငယ်ကြီးကြီး အသိတရားက ထိန်းချုပ်သွားတာ၊ အသက်ကြီးတဲ့အထိ အသိတရားမရှိရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ၊ အသက်ငယ်ငယ်နဲ့ အသိတရားရှိပြီး ရင့်ကျက်တဲ့သူတွေမှ အောင်မြင်တာ၊ မင်းရောငါရော အခုလို အခြေအနေမျိုးနဲ့ အောင်မြင်တာ ဘာကြောင့်လဲ"

ဒါကျတော့ ဒေါ်ယမင်းဦး ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိနိုင်၊ တကယ်လည်း ဦးမင်းခန့်သော်က ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် တက်ကြွစွာ ကြိုးစားခဲ့သူပါ။ အပျော်အပါးလည်း မမက်၊ မိဘစကားနာခံပြီး လေ့လာသင်ယူမှုများတာကြောင့် မိဘတွေ အားလုံးလောက်သည့် သားတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဒါကြောင့် မိမိမိဘတွေကလည်း ဦးမင်းခန့်သော်နှင့် သဘောတူ လက်ထပ်ပေးစားခဲ့တာ။ အိမ်ထောင်ကျပြီးတော့လည်း ပို၍ လေးလေးနက်နက် ကြိုးစားခဲ့တာမို့ အောင်မြင်ဆုံး ထိပ်ဆုံး ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

"ယမင်း မင်းပြောလေ၊ မင်းသားတွေကို ကိုယ့်လို မဖြစ်စေချင်ဘူးလား"

"ဖြစ်စေချင်တာပေါ့ ဒါပေမဲ့"

"ကိုယ်လည်း ဒီအရွယ်က ကြိုးစားခဲ့တာ၊ သားကြီးတောင်ဖြစ်နေမှ သားငယ်က ဘာလို့ မလုပ်နိုင်ရမှာလဲ"

"ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သားကြီးက နောက်တစ်ဆင့်တက်ပေးရင် အမ်ဒီနေရာ ရတော့မယ့်ဟာကို သားငယ်က သန့်ရှင်းရေးအလုပ်က စဝင်ရမယ်ဆိုတော့"

"သားငယ်ကို အောက်သက်ကျစေချင်လို့ပါ ယမင်းရယ်၊ ကိုယ် သားငယ်ကို ကိုယ်ခိုင်းချင်ပုံ၊ မလား၊ သူ့ကြိုးစားမှုအပေါ်မှာ ကိုယ်နေရာ ပေးသွားမှာပေါ့၊ သားငယ်ကြိုးစားပါစေဦး"

"အင်း ရှင့်သဘဘောက ဒီလိုရှိတယ်ဆိုတော့ ကျွန်မလည်း မပြောချင်တော့ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သားငယ်လေးကို အရမ်းတော့ မနှိမ်ချပါနဲ့ရှင်"

သားငယ်အတွက် စိတ်မကောင်းစွာ တောင်းပန်တိုးလျှိုးစွာ ပြောတော့ ဦးမင်းခန့်သော် ဒေါသတွေ ပြေလျော့ပြီး ငြိမ်သက်သွား၏ ။ မုန်တိုင်းငြိမ်လျှင် လေပြည့်လာမလား မျှော်လင့်ရ သော်လည်း ....

***

အခန်း (၂)

"ရေအရင်သောက်လိုက် ညီ၊ စိတ်ငြိမ်သွားအောင်"

"တစ်ခါနှစ်ခါ ကိစ္စမို့လား ကိုကိုရယ်၊ ကျွန်တော် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး"

"သွေးတောင်ထွက်သွားတာ ညီ နာနေမှာပေါ့၊ ကိုကို

ဆေးထည့်ပေးမယ်"

"နေပါစေ၊ ဒီလောက်ကမူစရာလိုပါဘူး"

"မဟုတ်တာ ညီရယ်၊ ညီ စာမေးပွဲကျာ ကိုကို အပြစ်မကင်းပါဘူး၊

ကိုကိုကသာ အဲဒီ နေ့က ညို့ကို ကိုကိုကိစ္စမခိုင်းရင် ညီစာမေးပွဲကျမှာမဟုတ်ဘူး၊
ဟိုတစ်ခါလည်း ဒီအတိုင်းပဲ၊ ကိုကိုစိတ် မကောင်းဘူး ညီရယ်၊ နောက်ဆိုရင်
ကိုကိုကိစ္စတွေ ညို့ကို ဘာမှမခိုင်းတော့ပါဘူး"

ကိုကို အသံတုန်တုန်နှင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတော့ သူလည်း

ရင်ထဲမကောင်းပေ။ ကိုကို လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး

"အဲလိုမပြောပါနဲ့ကိုကို၊ ကိုကိုခိုင်းတဲ့ကိစ္စတွေက အပမ်းကြီးတာမှ

မဟုတ်တာ၊ နောက်လည်း ကျွန်တော်လုပ်ပေးမှာပါ၊ ဖေဖေကတော့

ဘယ်အချိန်တုန်းက ကျွန်တော့်ကို အကောင်းမြင်လို့လဲ၊

လုပ်တိုင်းဖြစ်နေတဲ့ကိုကိုကိုပဲ ဦးစားပေးချီးမွမ်းနေတာ၊ အခု ကျွန်တော့်ကို

ကျောင်းဆက်မထားဘဲ ကုမ္ပဏီမှာ ခိုင်းမယ်ဆိုတော့လည်း အမှိုက်လှဲတာကအစ
အောက်ခြေသိမ်းတဲ့"

"မ မလုပ်ပါနဲ့ညီ၊ အဲဒီ အလုပ်က ညီနဲ့မတန်ပါဘူး၊ ဘာလို့

သန့်ရှင်းအလုပ်က စလုပ်ရမှာလဲ၊ ဖေဖေ့ကို ကိုကို ပြောပေးမယ်"

"နေပါစေ ကိုကို၊ ဖေဖေ ဖြစ်စေချင်သလို ညီလုပ်ပါ့မယ်၊
အောက်ခြေသိမ်းက စတော့လည်း အောက်သက်ကျေတာပေါ့၊ အဲဒီ ကနေ
ကြိုးစားသွားရင် ညီ အမ်ဒီတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်တာပဲ"

"မ မဟုတ်ပါဘူး၊ ညီက ကျောင်းသားအရွယ်ပဲရှိပါသေးတယ်၊
အလုပ်လုပ်စရာ မလိုသေးပါဘူး၊ နော် ညီ၊ ဖေဖေ့ကို ကိုကိုပြောပေးမယ်၊ ဖေဖေက
ကိုကိုပြောရင် နားဝင်မှာပါ"

ပျာပျာသလဲ သူ့အတွက် စိုးရိမ်နေရှာသော ကိုကိုကို သနားလှသည်။
ကိုကိုကြောင့်ဆိုသော အသိကြောင့် ကိုကိုစိတ်မကောင်းဖြစ်နေခြင်းလား၊
သူ့အနေနှင့်ကတော့ ဖေဖေဆန္ဒတွေကို မလွန်ဆန်ချင်ပါ။

"ဖေဖေက ဘယ်သူပြောပြော နားဝင်တတ်တဲ့သူမှမဟုတ်ဘဲ ကိုကိုရယ်၊
ကိုကိုပြောလည်း အလကားပါပဲ၊ ညီကတော့ ဖေဖေ ခိုင်းတာပဲ လုပ်လိုက်တော့မယ်"

"မလုပ်ပါနဲ့ညီ၊ ဖေဖေ့ကို ကိုကိုရအောင်ပြောပါမယ်၊ ညီ ပင်ပန်းမှာကိုကို
မကြည့်ရက်လို့ပါ၊ ဖေဖေနဲ့အတိုက်အခံ လုပ်ရလည်းလုပ်မယ်ညီ၊
စာကိုသာကြိုးစားပါ၊ နားမလည်တာရှိရင် ကိုကိုကိုမေး"

"သူ့အပေါ် မေတ္တာတရားကြီးမားသော ကိုကိုကို
သူလေးစားသွားမိသည်။ ဒါကြောင့်လည်း ကိုကို ခိုင်းသမျှ လူလုပ်ပေးနေမိတာပါ။
ကိုကိုက ရိုးသားကြိုးစားမှုရှိပေမယ့် ရည်းစားနှစ်ယောက် သုံးယောက်ကိုတော့
တစ်ပြိုင်တည်း ထားတတ်သည်။ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေ့ကို ရိုသေလေးစား ကြောက်ရွံ့
တတ်လွန်းတာကြောင့် ရည်စားတွေကို လက်ဆောင်ပေးရမည်ဆိုလည်း သူ့ကိုပဲ
ခိုင်းတတ်သည်။ ရုပ်ရှင် ကြည့်ဖို့ချိန်ထားပြီးမှ အလုပ်ကိစ္စတွေကြောင့်
မသွားနိုင်တော့ဘူးဆိုလျှင် ကိုကိုချစ်သူတွေ စိတ်ကောက်ပြေအောင် သူက
သွားပေးရတတ်သည်။

အများအမြင်မှာတော့ သူက ရည်းစားများကာ ရှုပ်ပွေနေသူပေါ့၊
သူကလည်း ကိုကို နာမည် ပျက်မှာစိုး၍ ဘာကြောင့်ပါလို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ
မရှင်းပြတတ်ပေ။ ကိုကိုက သူ့အပေါ် အရမ်းကြင်နာ ဂရုစိုက်ပြီး
ညှာတာတတ်တာမဟုတ်လား။

"ကိုကို"

"ပြော ညီ"

"ညီအပေါ် ဘာလို့ အဲလို ညှာတာဂရုစိုက်တာလဲဟင်"

"ချစ်လို့ပေါ့ညီရယ်၊ ကိုယ့်ညီလေးဒီတစ်ယောက်ပဲရှိတာ ဥစ္စာ"

"ညီက မွေးစားသားတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်"

"ဟင်"

"ဖေဖေက ကိုကိုကိုပဲချစ်ပြီး ညီကိုမချစ်ဘူးထင်လို့ပါ၊ ကိုကိုကိုတော့
နေရာပေးတယ် ဦးစားပေးတယ်၊ ကိုကို တစ်ခုခုလုပ်ပြနိုင်ရင်လည်း
ချီးမွမ်းလို့မဆုံးဘူး၊ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေတွေရဲ့အလယ်မှာ မျက်နှာပန်းပွင့်ပြီး
ဂုဏ်ယူနေတော့တာ၊ တစ်ခါတစ်ခေ ကိုကိုကို အရမ်း အားကျတာပဲ"

တိုင်းတံခွန် ဘာပြောရမှန်းမသိဖြစ်သွားကာ

"ဖေ ဖေဖေက ညီကိုလည်း ချစ်ပါတယ်၊ မချစ်လို့ ဒီလိုလုပ်နေတာမှ
မဟုတ်တာ၊ ကိုကိုလည်း ဖေဖေ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်အောင် မနည်းကြိုးစားခဲ့ရတာ "

ညီလည်း ဖေဖေစိတ်ကြိုက်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပေါ့လို့ ဘာလို့ကိုကို
မတိုက်တွန်းတာလဲ မသိပေ၊ သူ့ကို ပင်ပန်းမှာစိုး၍ ပဲလား။

"ညီလည်း ပညာဆက်မသင်တော့ပဲ ဖေဖေခိုင်းတဲ့အတိုင်းလုပ်ပြီး
ကုမ္ပဏီမှာ နေရာတစ်နေရာ ရအောင် ကြိုးစားပြရရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်နော်
ကိုကို၊ ဒါမှ ကိုကိုလိုလူရာသွင်းခံရပြီး ချီးကျူးခံရမှာ။"

"ဝမ်းစာမပြည့်ရင် ဖေဖေလက်မခံတာထက် ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင်တွေ လက်မခံတာက ပိုဆိုးသွား လိမ့်မယ်၊ ညှိမှာ ဘာအတွေ့အကြုံမှမရှိလို့ အောက်ခြေသိမ်းအလုပ်က စလုပ်ရရင် အထင် သေးခံရမှာပေါ့ ညီ၊ ညီ ငယ်ပါသေးတယ်၊ ပညာပဲဆက်ပါကွာနော်"

ကိုကို စေတနာကို နားလည်ပေမယ့် သူ ခေါင်းယမ်းလိုက်ကာ

"ကိုကိုတောင် အပြင်မှာ အတွေ့အကြုံရှာပြီးမှ ဖေဖေကုမ္ပဏီမှာ ဝင်လုပ်တာမှမဟုတ်တာ၊ ဖေဖေစိတ်ကြိုက်နေပေးနိုင်လို့ ဖေဖေက စင်ပေါ်ကောက်ခနဲ တင်ပေးလိုက်တာလေ၊ ညီလည်း ဖေဖေ စိတ်ကြိုက်နေပေးနိုင်ရင် ကိုကိုလို နေရာရလာမှာပေါ့ ကိုကိုရ မဟုတ်ဘူးလား"

"ညီ ကိုကိုကို မချစ်ဘူးလား"

"ချစ် ချစ်ပါတယ်"

"ဒါဆို ကိုကို စကားနားထောင်၊ ကုမ္ပဏီအလုပ်ကိုစိတ်မဝင်စားနဲ့အုံး၊ ပညာကိုပဲ သင် ဟုတ်ပြီလား"

"ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့"

"ဖေဖေ ပြောလာရင် ပညာကိုပဲဆက်သင်ချင်တယ်၊ စာမေးပွဲ အောင်အောင်ဖြေပျံ့မယ်လို့ ကတိပေးလိုက်၊ ပြီးရင် နိုင်ငံခြားထိ ဘွဲ့လွန်သွားတက်၊ သုံးနှစ်လောက်နေလိုက်ရင် ညီလည်း ပညာ စုံလာမှာပါ"

"ဟင် ကိုကိုတောင် နိုင်ငံခြားသွားပြီး ကျောင်းတက်တာမဟုတ်ဘဲနဲ့ ညီက အဲလိုလုပ်ချင်တယ် ပြောရင် ပိုက်ဆံတစ်ပြားမှတောင် ပေးမှာမဟုတ်ဘူး"

"ကိုကိုရတဲ့ လခတွေ ညှိကို အကုန်ပေးမှာပေါ့ကွာ၊ ကိုကိုမှာ တခြားသုံးစွဲစရာမှမရှိတာ၊ ဖေဖေက ကိုကိုကို တစ်လ ဆယ့်ငါးသိန်းတောင်ပေးထားတာ၊ သုံးလို့ပိုရင် ဘဏ်မှာစုထားတဲ့ အရင်စု

ထားတာတွေလည်းရှိလို့ ညီအတွက် လုံလောက်ပါတယ်"

"ကိုကိုရာ ညီချစ်လိုက်တာ"

သူ့အပေါ် ချစ်နိုင်လွန်းသော ကိုကိုကို သူ လေးစားအားကိုးကာ
ဖက်တွယ်ထားလိုက်မိသည်။ ကိုကိုကလည်း သူ့ကျောကိုသိုင်းဖက်ထား၍
အရာအားလုံး ပြည့်စုံသလို အားရှိသွားသည်။

ကိုကိုက သူ့အတွက်တော့ အစ်ကိုကြီးအဖအရာပါပဲ။

***

အခန်း(၃)

"အစ်ကိုကြီး အဖအရာကနေ သားညီလေးဘက်က ဒီလိုပြောပြတာ ဖေဖေ ကျေးဇူးတင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကောင့်ကို ဒီလိုလွှတ်ထားပေးလို့မရဘူး၊ ဒီကောက်က သားလိုမဟုတ်ဘူး၊ ပြန်မပြော နားမထောင်၊ အပေါင်းအသင်းနဲ့တွေ့ရင် ဖေဖေ ပြောတာအကုန်မေ့တယ်၊ ပြီးတော့ ဘာအကြောင်းကိစ္စဖြစ်ဖြစ် ဆင်ခြေပေးတယ်၊ ကိုယ့်အပြစ်လွှတ်အောင် ဟိုအကြောင်းပြ ဒီအကြောင်းပြ ဆင်ခြေပေးတတ်တဲ့သူဟာ အမှားကိုလည်း မပြင်ဘူး၊ ဆက်မှားဖို့အတွက် ဆင်ခြေတွေထပ်ပေးနေဦး မှာပဲ"

ဖေဖေ ပြောတာတွေကို ဟုတ်ပါတယ်ဟု ထောက်ခံလိုက်ရမှာ ဝန်လေးနေသည်။ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာ ဒါမျိုးမဟုတ်ပါ။

"ညီလေးက အဲဒီ လောက် အသိတရားမမဲ့ပါဘူး ဖေဖေ၊ သူ စာမေးပွဲ အောင်အောင်ဖြေပြီး နိုင်ငံခြားထိ ပညာသင်သွားချင်တယ်လို့ သားကိုပြောပါတယ်"

"ဘာကွ"

စားပွဲခုံကို ဖြန်းခနဲပုတ်၍ ဖေဖေ အော်လိုက်တာကြောင့် တိုင်းတံခွန် ကိုယ်လေးတုန်ခါသွား သည်။ ဖေဖေက မျက်ထောင့်နီဖြင့်

"မြန်မာပြည်က ဘွဲ့တောင်ရအောင်မယူဘဲ ဒီကောင်က နိုင်ငံခြားသွား ပညာသင်ချင်တယ်၊ ဒီလိုကောင်မျိုးအတွက် ငါတစ်ပြားမှ အကုန်မခံနိုင်ဘူး"

"သား ပေးပါမယ် ဖေဖေ"

"ဘာ"

"ညီလေး ပညာသင်ချင်သလောက်သင်ပါစေ၊ဒီမှာဆို အပေါင်းအသင်းမှားပြီး ပျက်စီးချင်ပျက်စီး မှာ၊ သား ငွေတွေက တခြားမှာ သုံးစရာမှမရှိတာ၊ ညီလေးအတွက်ပါပဲ"

"သားကြီးရယ်"

ဦးမင်းခန့်သော်ရင်ထဲ ပီတိဖြစ် ကြည်နူးသွားသည်။ သားငယ်အတွက် တွေးပေးသော သားကြီး ပုခုံးကို နွေးထွေးစွာ ဖက်မိကာ

"သားကြီးက သားငယ်လေးအပေါ် တကယ်ချစ်တာပဲလား၊ အမြဲတမ်း ညီငယ်လေးဘက်က ကာကွယ်ပေးတယ်၊ မိသားစုလုပ်ငန်းကိုလည်း အောင်မြင်ကျိုးစားတယ်၊ တံခွန်ထူသာ အဲဒီ လောက် သိတတ်ရင် ဘယ်လောက်များကောင်းမလဲ"

"ညီလေးက ငယ်သေးလို့ပါ၊

သူ့ထက်ငါးနှစ်ကျော်လောင်တောင်ကြီးတာဆိုတော့ သူ့ထက်စာရင် ရင့်ကျက်ပြီပေါ့ဖေဖေ၊ ဒါကြောင့် ညီလေးကို သူလုပ်ချင်တာ လုပ်ခွင့်ပြုပြီး နေချင်သလိုနေပါစေ"

ဒါကိုတော့ ဦးမင်းခန့်သော် ခေါင်းရမ်းမိကာ

"သားတွေကို ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်သွားဖို့ ဖေဖေ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး သား၊ ဖေဖေမျက်စိအောက်မှာထားပြီး အောင်မြင်အောင် ဖေဖေ ပြုစု ပျိုးထောင်ချင်တယ်၊ ဖေဖေလုပ်နေတာတွေက သားနှစ်ယောက်ရဲ့ အနာဂတ်အတွက်ပါ ဒီကုမ္ပဏီကြီးကို သားတို့နှစ်ယောက် အောင်မြင်အောင်လုပ်ပြီး ဖေဖေ လက်ထက် ကထက် တိုးတက်ကြီးစွားစေချင်တယ်၊ အသုံးအကျရင်တော့ အသုံးမကျတဲ့သူကို ဘေးချန်ခဲ့မှာပဲ"

"ဖေဖေ"

"ရေသာခို အချောင်လိုက် ဆင်ခြေများတားကို ဖေဖေ အမုန်းဆုံးပဲ၊
ပြီးတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုမဲ့ပြီး သူများကို အားကိုးမှီခို ချင်တဲ့စိတ်မျိုးပေါ့၊
လူငယ်ဆိုတဲ့ အမြဲတမ်း လက်ခမောင်းခတ် ပြီး တက်ကြွနေရမယ်၊ လူအများက
လေးစားအားကျနေရမယ်၊ အဲဒီ လိုဖြစ်ဖို့အတွက် ပေးဆပ်မှုမရှိ ဘဲနဲ့ မရဘူး၊ လူက
လူပြန်လေးစားခံဖို့ လုပ်နိုင်တဲ့သူကသာ တကယ်မြင့်မြတ်တာ၊ အဲဒါကို သားကြီး
နားလည်လား"

"ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့"

ဖေဖေစကားတွေ နားထောင်ရင်းဖြင့် တိုင်းတံခွန်
စိုးရိမ်စိတ်တွေများနေမိသည်။ ညီလေးက ငယ်ငယ်တည်းက
ဉာဏ်ကောင်းထက်မြက်လွန်းသည့်လူပါ။

စာဆိုလည်း သိပ်မကျက်ရဘဲနှင့် စာမေးပွဲတွေ အောင်မြင်ခဲ့တာ၊
ကိုယ်က တကယ်တော့ ညီလေးလောက် အရည်အချင်းမရှိ မထက်မြတ်ပေ၊
ငယ်ငယ်ကဆို

"ကလေးလောက်တောင် အသုံးမကျဘူး၊ အမြဲတမ်း ထူသလို အသလို
အေးစက်စက်နဲ့၊ ညီက မင်းကို ကျော်တက်သွားမယ်ဆိုရင် မင်း မရှက်ဘူးလား၊
အတန်းထဲမှာ ညီက အဆင့်တစ်၊ မင်းကတော့ အမြဲတမ်း အဆင့်သုံးဆယ်အောက်
မကျဘူး၊ အရည်အတွက်အများကြီးရဲ့ အပေါ်မှာနေတာကို မင်းကိုယ်မင်း
ဂုဏ်ယူနေသလား၊ တံခွန်ထူက မင်းထက်အသက်ငယ်ပေမယ့်
မင်းထက်အရည်အချင်း ရှိတယ်၊ အငယ်ကို အတူမယူတတ်ရင်တော့ မင်း
လူမလုပ်နဲ့တော့"

ပြောသမျှက နှိမ်နှိမ်ချချပါ၊ နှိုင်းယှဉ်ပြီးအပြောခံရတာ က
စိတ်ရိုင်းတွေကို ဝင်စေသည်။ ဒါကြောင့် ညီလေးကို ချစ်ပေမယ့် ရင်ထဲက
ကြိတ်ပြိုင်ခဲ့၏ ။

ဒါပေမဲ့ ညီငယ်ကို ဘယ်လိုမှမနိုင်။ ညီလေးက ရုပ်ရည်လေးက အစ
ချောမော ခန့်ညား စမတ်ကျသလို အနေအထိုင် အပြုအမူများကလည်း
အဆင့်အတန်းရှိ၏ ။

ကိုယ်ကတော့ ရွက်ကြမ်းရေကြို၊ အသားအရေနှင့် ထက်မြတ်မှုအားလုံး
ညီကို မယှဉ်နိုင်ပါ။ ဒါကြောင့်မို့

"ဖေဖေ ညီကို ကုမ္ပဏီမှာ ခိုင်းမှဖြစ်မှာလား"

"သူ့ကို အချိန်တစ်ပတ်ပေးထားတာပဲ အဲဒါပြီးရင်တော့ သူ့ကို ကုမ္ပဏီမှာ
ခေါ်ထားမှာ၊ အီးစီ အဖွဲ့က လက်မခံမချင်း ကုမ္ပဏီမှာ
အောက်ခြေသိမ်းအလုပ်ကိုခိုင်းမယ်၊ ဒီကောင်ဘယ်လောက် ဇွဲရှိမလဲ
စောင့်ကြည့်ရသေးတာပေါ့ကွာ၊ အခြေအနေကောင်းမှ နေရာပေးမယ်၊ သားလည်း
အရမ်းကြီး သူ့ဘက်က ကာကွယ်မပေးနဲ့ အလိုလိုက်လို့ရောင့်တက်ရင်
သားရဲ့ညီနေရာပါ ပျောက်သွားမယ် သား၊ သားသမီးကိုချစ်ရင် အလိုမလိုက်ရဘူး၊
ရိုက်ရတယ်ဆိုတာ သား သဘောပေါက်တယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ"

"အေး သားညီလေးက ဆိုးချင်လို့ ဆိုးနေတာမဟုတ်ဘူး၊
အလိုလိုက်တဲ့သူရှိလို့ ရောင့်တက်နေ တာ၊ တံခွန်ထူက ဖေဖေသားဆိုတာ ကုမ္ပဏီမှာ
သိတဲ့သူနည်းတယ်၊ အဲဒီ တော့ စောင့်ကြည့်ရတာ လွယ်တာပေါ့ကွာ၊ အရည်အချင်းရှိ
မရှိဆိုတာကို အဲဒီ လူတွေ အကဲခတ်လို့ရတာ ပေါ့၊ အဲဒါကြောင့် သားကြီးလည်း
ကုမ္ပဏီမှာဆိုရင် သားငယ်နဲ့ရောနှောပတ်သက်မှု သိပ်မရှိပါစေနဲ့၊ သူ့ကို မသိမသာ
စောင့်ကြည့်ပြီး အစီရင်ခံပါ တင်ပြပါ၊ ညီကိုငဲ့ညှာပြီး ဖုံးကွယ်နေရင်တော့
သားကြီးကိုပါ အပြစ်ပေးရ လိမ့်မယ် ကြားလား သား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ"

ဒီလို မထောက်ခံလို့ မဖြစ်တော့ပေ၊ သူ ဘယ်လိုပြောပြော ဖေဖေက

လုပ်ချင်တာလုပ်ဖို့သာ ဆုံးဖြတ်ထားပုံရသည်။

တံခါန်ထူ ကုမ္ပဏီရောက်ပြီး နေရာရသွားမှာ စိုးရိမ်သော်လည်း
ဘာမှမတတ်နိုင်။

ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်မှာလည်း အစီအစဉ်တွေရှိတာ...။

***

အခန်း (၄)

"အစီအစဉ်ကတော့ ပေါ်ကီတော်လ်ကီဆွဲပေါ့ကွာ၊ စကားများများပြော၊ အစားများများဆွဲ၊ ပြီးရင် ဘီယာများများသောက် ရှူးများများပေါက်ပေါ့"

ကျော်လင်းက ဆုံလိုက်တာနှင့် စက်သေနတ်အရင်ပစ်သည်။ သူကတော့ ထိုင်ခုံကို နောက်မှီပြီး ခြေပစ်လက်ပစ်ပါ။ မင်းခိုင်က သူ့ပခုံးကို ဆောင့်တွန်းပြီး

"ဘာငေါင်နေတာလဲ၊ စာမေးပွဲကျတာ မင်းတစ်ယောက်တည်းမှမဟုတ်တာ၊ မင်းတစ်ရက်မဖြေ လိုက်တာနဲ့သူငယ်ချင်းတွေကွဲမှာစိုးလို့ ငါတို့လည်း အကျခံလိုက်တယ်၊ ကျောင်းပြန်ဖွင့်ရင် အတူတူ ပြန်တက်ရမှာပဲကွ"

"ငါက ကျောင်းပြန်မတက်ရတော့ဘူး"

"ဘာ"

"ဟိတ်ကောင် ဘာလဲဟ"

မင်းခိုင်နှင့်ကျော်လင်း မယုံနိုင်သလို အံ့သြပြီး မေးခွန်းထုတ်၏ ။ ညနေပိုင်းဆို ကန်ပေါင်မှာ ဆုံနေကြပါ။ သူများတွေလို ချစ်သူရည်းစားတွေနှင့် ချိန်းတွေ့နေကြတာတော့မဟုတ်။ တစ်ယောက်မှ ရည်းစားမရှိဘဲ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ပဲနေကြသည်။

"တံခွန်ပြောလေကွာ"

"အေးပါ ဖေဖေက ငါစာမေးပွဲကျတာကို တင်းသွားတယ်လေ၊ ဒီတစ်ခါတော့ ထိုးတဲ့ကြိတ်တဲ့ အထိပေါက်ကွဲတယ်၊

ကျောင်းတက်စရာလည်းမလိုဘူး၊ ကုမ္ပဏီမှာ အောက်ခြေသိမ်းအလုပ်ကစပြီး လုပ်ရမယ်တဲ့"

"ဟာ မင်းအဖေလွန်တာပေါ့၊ စာမေးပွဲကျရတဲ့ အကြောင်းရင်း မင်းမပြောလိုက်ဘူးလား၊ မင်းအစ်ကိုကြောင့်သာမဟုတ်ရင်"

"ကိုကိုကို ချောက်မတွန်းရက်ပါဘူးကွာ၊ ကိုကိုလည်း ဖေဖေအမြင်ကြည်အောင် ကြည့်ရှောင် နေရတာ ပါ၊ ငါသာ အဲလိုပြောလိုက်လို့ကတော့ ကိုကို ကျွံ့ငြိကွ၊ ကိုကိုက ငါ့ဘက်က အမြဲရပ်တည်ပြီး ညှာတာတယ်၊ ကြင်နာတယ်၊ ဂရုစိုက်တယ်၊ ဘယ်လိုလုပ် ကိုကိုကို အပြစ် ပုံချရက်မှာလဲ"

"ဒါပေမယ့် မင်းကိုကြောဖြတ်ခံရတာ ကျတော့ ဘယ်လောက်နစ်နာသွားလဲ၊ ကျောင်းဆက် မထားလို့ အလုပ်လုပ်ခိုင်းလည်း အနည်းနည်း အဆင့်အတန်းမြင့်ဦးမှပေါ့၊ အခုတော့ အောက်ခြေသိမ်း အလုပ်ဆိုတာကြီးက ဘယ်လောက်အောက်လဲ"

သူငယ်ချင်းတွေပြောတာလည်း ဟုတ်သည်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ဘက်က အမှားမို့ ဖေဖေကို အတိုက်အခံတော့ မလုပ်ချင်ပါ။ ကျော်လင်းက

"မင်းအစ်ကိုက မင်းဘက်ကပြောပေးတော့ မင်းအဖေ စိတ်လျှော့မပေးဘူးလား"

"မရပါဘူး ဖေဖေအကြောင်းလည်း မင်းတို့သိသားနဲ့၊ ငါ့ကို တစ်ပတ်အချိန်ပေးတယ်၊ သတ်မှတ်ရက်ပြည့်တာနဲ့ အလုပ်ဝင်ရမှာ၊ မေမေရော ဖေဖေရော ပြောတာကိုမရဘူး"

"မင်းက မင်းမိဘတွေရဲ့ သားအရင်းရောဟုတ်ရဲ့လား"

"ဟိတ်ကောင်သက်ခိုင် မင်းဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ၊

ဒီကောင်ကတော့ကွာ"

ကျော်လင်းက တံခွန်ထူကို အားနာသလို ဟန့်တား၏။ တံခွန်ထူ မျက်နှာအနည်းငယ်ညှိုးငယ် သွားကာ

"ပြောပါစေကာ၊ ငါလည်း တစ်ခါတစ်ခါ တွေးမိတဲ့ကိစ္စမို့ ထူးပြီး ဝမ်းမနည်းတော့ပါဘူး၊ ပြီးတော့ ငါ့ဘက်မှာ မေမေရော ကိုကိုရောရှိသေးတယ်၊ ဖေဖေကလည်း ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ဆက်ဆံတတ်ပေမယ့် အရမ်းအောင်မြင်စေချင်တဲ့ စေတနာကြောင့်လည်း ဖြစ်မှာပါ၊ ငယ်ငယ်က ကိုကိုကို ငါနဲ့နှိုင်းယှဉ်ပြီး ကြိုးစားချင်စိတ်ရှိအောင် တိုက်ပေးတယ်၊ အခုကျတော့ ကိုကိုလောက် ငါ့ကိုအဖြစ်မရှိလို့တဲ့"

"မင်းမညံ့ပါဘူး"

"ဟုတ်တယ်၊ မင်းညံ့တဲ့ကောင်မဟုတ်တာ ငါတို့သိတယ်၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပျော်ပျော် နေတတ်ပေမယ့် ပေါ့ပျက်ပျက်အပေအတေမှ မဟုတ်တာ၊ ရည်းစားများနေတယ်လို့ အမည်တွင်တာ မင်းကောင်မလေး တစ်ယောက်မှမဟုတ်ဘူး၊ မင်းအစ်ကိုဟာတွေချည်းပဲ၊ ဟိုမိန်းကလေးကို ပန်းပေး လိုက်ရ၊ ဒီမိန်းကလေးကို လက်ဆောင်ပေးလိုက်ရ၊ မွေးနေ့ဖိတ်လည်း မင်းအစ်ကို မအားလို့ မင်းပဲ သွားနေရတာ ရုပ်ရှင်ကြည့်တာတောင် မင်းအစ်ကိုမဟုတ်ဘဲ မင်းနဲ့ရုပ်ရှင်ကြည့် ပန်းခြံသွားနေရတဲ့ မိန်းကလေးတွေ အဖြစ်ကလည်း သနားစရာပဲ၊ ကျော်တော့ လှေသူကြီး ညားတော့ လှေထိုးသား၊ မင်းပဲ ငါ့ကောင်"

သက်ခိုင်စကားကြောင့် ပေါ့ပါးစွာ ပြုံးမိလိုက်ကာ

"အဲဒါကြောင့် ငါ့ကျိန်းကျေနေတာထင်တယ်၊ ငါ့ကိုယ်ပိုင်ရည်းစားတစ်ယောက်မှ မရှိဘူးလေ"

"အဲဒါ ဂုဏ်ယူနေတာလား၊ မင်းအစ်ကိုက နာမည်ကောင်းရပြီး မင်းက အပေအတေ အရှုပ် အနာမည်ဆိုးထွက်နေတာ ရင်မခံဘူးလား"

"ငါ့အစ်ကိုအတွက်ပဲကွာ ဘာလို့ ရင်ခံရမှာလဲ"

"ပိုက်ဘောမိမှ ဟုတ်ပေ ဖြစ်နေမယ်နော်"

"ဟိတ်ကောင် ပါးစပ်ပုပ်ကြီး ပလုပ်ကျင်းပစ်လိုက်စမ်း၊

ပိုက်ဘောမိလည်း ငါ့အစ်ကို ပိုက်ဘော ဆို အမိခံခိုက်မယ်"

ပြောပြီး တံခွန်သူ တဟားဟား အော်ရယ်နေတော့ သက်ခိုင်တို့
လက်သီးနှင့် ဝိုင်းထိုးကာ

"ပိုက်ဘောမိတဲ့ ကလေး ငါတို့မထိန်းပေးဘူးနော်၊
ကလေးကင်ပွန်းတပ်လည်း မလာဘူး"

"မလာရင် ဒီပေါက်မစားရဘူးပေါ့ကွ၊ မလွမ်းပါဘူး၊
လက်ဆောင်ပေးရင်တော့ သနားသဖြင့် နှပ်ချေးကိတ်လေး
လက်ဆင့်ကမ်းလိုက်မယ်"

"မသာမင်းက မင်းအစ်ကိုအတွက်ဆို ဘာလုပ်ပေးရပေးရ
ပျော်နေတာပဲ"

"ကိုကိုကို ချစ်တာကိုးကွ၊ ကိုကိုကလည်း ငါ့ကိုချစ်တယ်၊ မုန့်ဖိုးဆိုလည်း
ကိုကိုဆီက အများဆုံး ရတာ ၊ ဖေဖေပေးတဲ့မုန့်ဖိုးအလိုသာဆိုရင် မင်းတို့ကို
ဘာမှဝယ်ကျွေးလို့ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဘီယာတိုက်လို့လည်း ရမှာမဟုတ်ဘူး"

"အင်း အဲဒါတော့ ဟုတ်တယ်၊ ဟိုတစ်ခါ
ကလပ်နဲ့ကေတီဗွီသွားပါလားဆိုပြီး ငွေအထုပ်လိုက် ရက်ရက်ရောရော
ပေးဖူးသေးတယ်နော်၊ မင်းက အဲဒါတွေ ဝါသနာမပါလို့ ချောင်းသာကို
အပျော်ခရီးထွက်လိုက်ကြတာ ပျော်စရာကြီး၊ နောက်လည်း အဲလိုပေးရင်
ကောင်းမှာပဲ"

"အဲဒီ တုန်းက ဖေဖေကို ကိုကိုပြန်မတိုင်ဘူးကွ၊

သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်အမေ နယ်မှာဆုံးလို့ ခရီးသွားရမယ်ဆိုပြီး သွားတာလေ၊
မေမေတောင် မရိပ်မိဘူး၊ ကိုကိုပဲသိတာ "

"အေး မင်းအစ်ကို အဲလိုအလိုလိုက်တာလေးတွေကတော့
ချစ်စရာကောင်းပါတယ်၊ သူက မသုံးမဖြုန်း ဣန္ဒြေသိက္ခာအပြည့်နဲ့
လူကြီးအကြိုက်ပဲ"

"အဲဒါကြောင့် ဖေဖေက ကိုကိုကို အသည်းစွဲသွားတာ နေမှာ၊
ဖေဖေစိတ်ကြိုက်ဖြစ်အောင် နေတတ်တယ်လေ၊
ကုမ္ပဏီအလုပ်လည်းတော်တော်ကြိုးစားမှုရှိတယ် ငါအလုပ်ဝင်မယ်ဆိုရင်တောင် ငါ
မနည်းမီအောင်လိုက်ရမှာ "

"ငါတို့ကတော့ ဝမ်းနည်းတာ "

သက်အောင် ငိုမလိုပြောတော့ စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်ရ၏ ။
သက်အောင်က မျက်လုံးကို တံတွေးစွတ်ပြီး

"ငါတို့ကတော့ မင်းနဲ့မခွဲရအောင်လို့ စာမေးပွဲအကျခံရတယ်၊ မင်းက
အလုပ်လုပ်တော့မယ် ဆိုတော့ ငါတို့ အနစ်နာခံလိုက်တာ အလကားဖြစ်ပြီပေါ့ကွာ "

"စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့ကွာ၊ မင်းတို့ကို ငါ လာတွေ့မှာပေါ့ကွာ၊
ဒီနေရာလေးက ငါတို့ရဲ့ အထိမ်းအမှတ်ပဲ၊ ပြီးတော့ ဘူးသီးကြော်ဆိုလင်းရယ်
ဟုတ်တယ်နော်၊ ပြီးတော့ မင်းတို့လည်း ငါ့ကို လာတွေ့လို့ ရတာ ပဲ "

ထိုအခါကျမှ သက်ခိုင်တို့ မျက်နှာပြုံးသွားကာ

"အဲဒါဆို အခု ဘူးသီးကြော်ဆိုင်လေး သွားလို့ရမလား "

"မသတ္တရေစာ မျှီချင်ရှာတယ်ပေါ့လေ၊ ဒါလည်း
ကိုကိုကျေးဇူးကြောင့်နော် မပြစ်မှားကြနဲ့၊ ဖေဖေက မကြည်လို့ ဖေဖေဆီ မုန့်ဖိုး
တောင်းရဲတာမဟုတ်ဘူး၊ မေမေကတော့ ပေးပါတယ်၊ ဖေဖေသိရင်

ကျိုင်းတက်နေမှာစိုးလို့ အိုက်တင်ခံလာခဲ့တယ်"

"အစ်ကိုကတော့ မပါမပြီးဘဲမဟုတ်လား၊ စိတ်ညစ်နေတယ် ဆိုရင် ဘီယာလေးပါ ဆွဲလိုက်လေ၊ မင်းအစ်ကိုက ဘီယာဖိုးပါ ပေးလိုက်တယ်မဟုတ်လား"

"စိတ်ညစ်လို့အရက်သောက်တာ စိတ်ဓာတ်မခိုင်တဲ့ ယောက်ျားတွေပါကွာ၊ စိတ်ညစ်တာကို အကြောင်းပြပြီး ငါလယ်တော့မှ မမိုက်မဲဘူး၊ ပျော်အောင် မနေတတ်တော့ဘူးဆိုရင်တောင် ငါ့ဘဝကို ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်းတော့ အဖြစ်မခံဘူး"

"တံခွန် မင်းတော်တယ်"

မင်းခိုင်က ပခုံးပုတ်ကာ စိတ်လိုလက်ရချီးကျူး၏ ။ ကျော်လင်းက သူ့ကိုဆွဲထူကာ

"မင်းမည့်ဘဲနဲ့ အပေါ်မရောက်တာ ဖိအားတစ်ခုကြောင့်ကွ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာတော့ ငါတို့ လည်းမသိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မင်းတစ်နေ့ အောင်မြင်မှာပါ"

"ဗေဒင်ဟောတတ်ရင် ဘုရားစောင်းတန်းသွားပါလား"

"နောက်နေတာမဟုတ်ဘူး တကယ်ပြောတာ၊ ငယ်ငယ်က မင်းက မင်းအစ်ကိုထက်တော်တယ်ဆို အခု ဘယ်လိုလုပ် အောက်ရောက်သွားတာလဲ"

ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်နှင့်မေးနေမှန်း တံခွန်ထူ သဘောမပေါက်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတော့ ကိုကို အောက်ရောက်သည်လို့ မထင်ပါ။ ကိုကိုက သူရဲ့အမြင်မှာမှ မနေခဲ့တာ။

သူ့ကို ဖေဖေမသိအောင် မုန့်ဖိုးတွေပေးပြီး ဂရုစိုက်သည်။ ကြင်နာသည်။ အလိုလိုက်သည်။ ဖေဖေက လခသဘောမျိုးပေးသည့် လစဉ်အသုံးငွေများကိုတောင် မသုံးရက် မစားရက်၊ သူ့ကို ရက် ရောစွာ ပေးတတ်သူမဟုတ်လား။

"ထိုင်လေကွာ"

အတွေးနှင့် လျှောက်လာနေဆဲမှာ

အကြော်ဆိုင်ကိုရောက်လာတာတောင် သတိမထားမိလိုက်။

"မှာကြလေ"

"ဘူးသီးကြော် သုံးပွဲ"

"ဟာ သုံးယောက်တည်းကို သုံးပွဲကြီး ဘာလုပ်မှာလဲ၊ ငါက

အများကြီးမစားတတ်ဘူးနော်"

"မင်းမကုန်တော့လည်း ငါတို့ဆွဲမှာပေါ့ကွာ၊ အားမနာပါနဲ့၊

ဆလပ်ရွက်နှစ်ပွဲပါချနော်"

ဒီကောင်တွေ တကယ်မနိုင်၊ မှာချင်တာမှာပြီးမှ အားတုံ့အားနာ မင်းခိုင်

ပြုံးကာ

"ဗိုက်ဆာနေလို့ကွ၊ ဒါနဲ့ ခုနက ငါမေးတာ"

"ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကို သိပ်စပ်စုကြတာပဲကွာ၊ ကိုကိုနဲ့ငါကြားမှာ

အနိမ့်အမြင့်မရှိဘူး၊ ဖေဖေ ပွဲကြမ်းပြီဆို ကိုကိုက ငါ့ဘက်က ကာကွယ်ပေးတာပါ၊

အဲလိုမျိုးဆိုတော့ ကိုကို ခိုင်းတဲ့ကိစ္စတွေ ငါ မငြင်းချင်ဘူး၊ ဒီလိုဟိုလိုပါလို့လည်း

ဖေဖေတို့ဝုံးချော ဝုံးတိုက်တာမျိုး မလုပ်ချင်ဘူး"

"တကယ် အ,တဲ့ကောင်၊ ကိုယ်နစ်နာမယ့်ကိစ္စဆိုရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို

ကာကွယ်သင့်ရင်လည်း ကာကွယ်မှပေါ့၊ ခုအခြေအနေက မင်းအဖေနဲ့ ပြဿနာက

ထိပ်တိုက်ကြီးပဲ"

"ဟုတ်တယ် အရမ်းကြီး ရေငုံနှုတ်ပိတ်တော့ မနေပါနဲ့၊

ဒီလိုလုပ်နေလို့ကတော့ မင်းကို မင်းအဖေ ဘယ်တော့မှ အမြင်ကြည်မှာမဟုတ်ဘူး၊

မင်းအစ်ကို ခိုင်းတဲ့ကိစ္စတွေကို ရှောင်ချင်ရှောင်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်"

"တော်ပြီကွာ ဘူးသီးကြော် ရောက်လာပြီ စားကြတော့ စကားမများနဲ့"

ကိုကိုနှင့်သွေးခွဲသလို ဖြစ်နေတာကြောင့် သူငယ်ချင်းတွေကို အားမနာနိုင်ဘဲ ဟန့်တားလိုက်ရ သည်။ အစားအသောက်ရောက်လာမှ ဒီကောင်တွေလည်း ပါးစပ်ပိတ်သွား၏ ။ ဘယ်သူ ဘာပြောပြော ကိုကိုကို သွေးမကွဲပါ။

သူ့အပေါ် ဒီလောက်ကောင်းသော အစ်ကိုအပေါ် ဘာကြောင့် ပြစ်မှားရမှာလဲ၊ သွေးသားရင်းချာဆိုလို့ ဒီညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ပဲရှိတာ။ ဘယ်တော့ဖြစ်ဖြစ် ကိုကိုအတွက် အဆင်သင့်ပါ။

***